

Drdloviňy 3

časopis rodiny Drdlovic červen - červenec číslo 3

Dovolená na Mušově pod Pálavou

Tato dovolená byla domluvena tak trošku jako náhradní akce za plánovanou dovolenou na chatě, která z všem známých důvodů nakonec tak nějak nevyšla. Vydali jsme se na ni v optimálním složení Liba, Bukalovi, já a Lukáš. Na chvílky spojené s dovozem a odvozem se k nám přidal též Standa a na závěr taky Dáša. Už balení bylo zajímavé, kvůli nejistému počasí a Standově reklamě na velikost kufru našeho vozu jsem se po-

Stručně z domova a okolí

- Učíme Lukáše na nočník. Několikrát se mu podařilo do něj vyčurat. Né, že by z toho měl rozum, jen tam prostě seděl tak dlouho, že už opravdu musel, tak to pustil. Že je z toho jelen dosvědčuje to, že mnohonásobně častěji to pouští mimo na různé podlahové krytiny v našem obydlí jakož i venku ☺
- Myš absolvovala dovolenou na vodě. Nevítaným zpestřením se stal úraz při vyklopení se z lodi. Naražená kostrč potrápila nejen její majitelku a několik odborných lékařů, ale též si vyžádala několikátýdenní rehabilitaci. Dobře informovaný zdroj redakci prozradil, že prý „už je to lepší“.
- Turlandovi si s dětmi užili dovolenou na dětském táboře v Křižanově. Tentokrát se akce vydařila bez tradičních střevních potíží ☺
- Jana s Míšou se z dovolené vrátili též ve zdraví. Míša sice hlásil první den výškovou nemoc a jednou se též muselo z hřebenu Julských Alp vracet kvůli poopicovému stavu Jany, jejíž organismus v nezvyklém prostředí přílišný přísun vína nějak nezvládl (prostě se ožrala, no ☺), ale jinak pár hlásí s akcí naprostou spokojenost.
- Ve Slovinsku dovolenovala též Dáša. Taky se měla dobře, jen počasí prý mohlo být lepší.
- Manželé Bukalovi vyrazili na dovolenou objevovat krásy Letoviska. Strávili týden s bohatým programem na chatě s přáteli.
- Liba úspěšně dokončila i přes neukázněnost svých zákazníků červencové DPH
- Dáša oslavila své 23. narozeniny. Bylo to prima a taky jsme si moc pochutnali.

třebou redukce místa nikterak nezabývala a nabalila několik kabel oblečení a hraček pro Lukáše.

Připočteme-li postýlku, ložní, spací hračky, jídlo a další nezbytnosti, byla toho solidní hromada. Vypadalo to, jako bychom se měli stěhovat. Trošku mě z té hromady zavazadel jímá komplex méněcennosti, představovala jsem si, co na to řekne zbytek osádky, kterým jsme navíc slíbili vzít ještě část jejich věcí, tedy ty věci, které se jim již do kufru nevešly. (No Standa se camral, že NÁŠ KUFR vše jednoznačně pojme ☺) No ale když jsme dojeli na sraz, kde jsme měli převzít zmiňovaná zavazadla, komplexy mě okamžitě přešly – hromady věcí, které se vršily v chodbě domu na Šmilovského se bohatě vyrovnaly naší bagáži – a to to prosím měly být jen ty avízované přebytky, cha, cha! ☺

Se značně sníženým podvozkem jsme však zdárně dojeli na Mušov, kde nás přivítal pěkný bungalov, ale taky dost hnusné počasí. „No nazdar“,

říkala jsem si, „*jestli to takto bude vypadat celý týden, tak kombinace čtyř psů a Lukáše nás zabije.*“ Měli jsme ale štěstí – celý týden nás nakonec provázelo luxusní počasí. Myslím, že všichni jsme byli spokojení. Liba s Alenou chodili s Lukáškem na

výlety, chystali mu všelijakou zábavu, kterou pak vyžadoval i doma (například výlety do moderní popelnice©, chození „na pivo“ a „na bubláto“ apod) Taký se mu dost líbilo vodit sám psy na vodítku. A samozřejmě též koupání.

Druhý den se začalo pěkné počasí projevovat na pleti některých účastníků zájezdu. Prasátkový nádech chytl postupně Ivan i Liba, pak i trošku Alča, ta to ale dost vyhrála, jelikož zatímco Liba s Ivanem

posléze zfialověli a to fest©, Alena zhnědla.

Díky obětavému šoferu Ivanovi jsme se během dovolené podívali nejen do Pasohlávek, ale též na několik míst v samotném srdci Pálavy – a to do krásné přírodní scenérie Souťeska a taky na Sirotčí hrádek. Tady jsem objevila pro mě dosud skrytý potenciál Aleny – je to Megachodec! Nejenže toho fakt dost ušla, ale ještě k tomu zvládla tlačit kočár se čtrnáctikilovým Lukášem plus místy též v horním patře kočáru sedícím Bobešem, což jsou další tři kilča navrch.

Další poděkování patří Libě, která se zas obětavě starala o naše žaludky a vařila chutnou krmi.

Největší komici byli ale jednoznačně psi. Čtyřčlenná smečka byla prostě k neudržení. Projevovalo se to tak, že jakmile se všichni usadili, dali si nohy na židli, vytáhli knihy, případně pletení, psi se odebrali na průzkum do širokého okolí. Zkrátka zdrhli. Na nějaké volání nereagovali, takže se vždy musel někdo ze své relaxační pozice zvednout a běžet půl kilometru psy najít. Tyto psí story ovšem nemohly pohodu dovolené narušit, o čemž svědčí i fakt, že v září si Bukalovi s Libou vyrazí na Mušov zas, tentokrát ještě obohacení o známou se dvěma dalšími psy!

Na historky z dovolené s takovou psí přesilou je redakce velmi zvědavá. Tak nezbyvá jen doufat a přát, ať není počasí, že by „psa nevyhnal“©

Byl udělen historicky první Zlatý Drdloň!

K této významné rodinné události (pravidla, nominace a podobně byly uvedeny v minulých číslech vašeho oblíbeného občasníku) jsme se sešli ve Slatině. Ve tvrdé konkurenci se nakonec o jeden hlas podařilo zvítězit Standovi, za což získal vedle diplomu též sošku Zlatého Drdloňe. *„Děkuji všem za vaše*

hlasy“, děl stručně a dojatě novopečený vlastník vzácného ocenění. Cena tedy zůstává „doma“, zkrátka ovšem nepřišel nikdo, neboť po udělení ceny přišlo na řadu opékání buřtů. A my jsme zvědaví, jaké nominace budou příště a kdo získá prestižní cenu. Zlatý Drdloň by se měl opět udělit letos na podzim.

Lukáškovo okénko

- Lukáš krásně mluví, skládá složité věty a většinou správně skloňuje a časuje - používá i minulý čas
- Doplnuje slova básniček, písniček a pohádek, co si čteme
- Chodí sám po schodech, zvládá prolízačky a klouzačky, jezdí na odrážedle
- Pěšky ujde několik kilometrů
- Kreslí – hlavně klikyháky, hraje si s plastelínou
- Jeho nejoblíbenější slova jsou „NE“ a „SÁM“

Chutnaly nám tolik, že jsme si několikrát přidali. Nijak jsme se s konzumací nežinýrovali, vždyť to máme všechno za polovic, že. Pak přišlo na řadu jídlo. Já si objednala jakousi specialitu z hovězí svíčkové, bylo to vynikající a stálo cca dvě stovky. Standa si vybral skromněji – taky něco kubánského, ale z kuřete a za pouhých asi 130 Kč. To byly ovšem ceny bez přílohy. No byla to prostě žranice ve velkém stylu, jak jsme to ještě furt prolévali těmi koktejly...Fakt jsme si pochutnali.

Nakonec jsme přivolali servírku, že teda platíme, přičemž jsme jí ale zapomněli přistrčit ten slevový kupon. Standa za ní sice záhy vyběhl, aby naše opomenutí napravil, ale servírka se už ošívala, že jí to měl dát hned a že už to má namarkované a že budeme muset zaplatit plnou cenu. Jelikož tato činila nějakých 640 Kč (ale jsme se rozšoupli,co?) tak se nám to ale opravdu moc nezamlouvalo. Z představy, že necháme v hospodě za dva přes 600 na mě šly mdloby. Standa bojoval, až vybojoval, že teda slevu uznají a vystavili nový účet – tentokrát na 380 Kč. To už bylo lepší, ale furt to nebyla polovina. Nakonec se ukázalo, že sleva se vztahovala pouze na jídlo a nikoliv nápoje. Litry koktejlů nám rázem v žaludku zkysly☺ Toto už tedy nezbyvalo než zaplatit, ale stejně se tam na nás dívali jak na nějaké socky co jdou do hospody bez peněz☺ Asi tam z nás měli haló ještě pěkně dlouho a my víme jistě, do které hospody už určitě nemůžeme páchnout.

TRAPASY A VESELOSTI

Jak jsme se poměli v Havaně☺

Dostal takhle jednou Standa od své šéfové kupón do kubánské restaurace Havana. Dle informací na něm uvedených sloužil jako 50% sleva na konzumaci ve zmíněném restauračním zařízení. Chtěli jsme si ještě před porodem jít někam sednout na jídlo a stylové prostředí s kubánskými specialitami za polovic nás zaujalo, takže jsme jednoho dne dali spát v poledne Lukáška u Liby a vyrazili. Restaurace v Líšni působila dost příjemně, my se usadili a jali se objednávat. Nejprve to byly různé koktejly – Piňakoláda, Sluneční svit a tak a to byla fakt dobrotka.

Jsmo s Lukášem mediální hvězdy!

Toto je poměrně čerstvý zážitek – budeme s Lukáškem v televizi! V Lužánkách natáčeli nějaký pořad o dětech a kameraman si vyhlédl Lukáška, který spokojeně sil písek na pískovišti a začal ho filmovat pro ten dokument. Já jsem tam se svým pupkem jen tak shnila posedávala, tak mě pak ještě taky zapojil. Prý jestli bych tam jako malému neplácala bábovky. Tak jsem teda plácala, on to natáčel a byla to přča. No vida – jak snadno se dá z dětského hřiště dostat až do televize!

TRAPASY A VESELOSTI II

Story přímo klíčová☺

Příhoda se stala jednoho krásného skoro již letního dne po cestě z výletu u nás na Erbence. Chtěla jsem vytáhnout z kabelky jablko, tudíž jsem v ní zašátrala rukou a když jsem místo požadovaného jablka nahmatala jakési papírky, kus ožmoulaného rohlíku a k němu přidruženou hromádku drobků, dva použité kapesníčky a pár dalších hůře již identifikovatelných předmětů, napadl mě ten (později dlouho proklínaný) nápad, že kabelku okamžitě uklidím. Vytáhla jsem tedy všechny předměty kromě odpadků, otevřela popelnici před nejbližším činžákem a kabelku vysypala. Co je na tomto špatného, říkáte si asi. No nebylo by nic, kdyby se ovšem mezi odpadky v kabelce šikovně nezamaskoval můj svazek klíčů☺. Tento byl spatřen v popelnici poté, co se mi zdálo, že odpadky vydaly při dopadu na dno popelnice nějaký podezřelý zvuk. Nutno dodat, že popelnice to byla taková ta velká plastová a zřejmě aktuálně vyprázdňená, na dně bylo kromě mých odpadků (a klíčů☺) jen něco neidentifikovatelného, zato hodně mazlavého, co se zřejmě přilíplo a při vysypávání se tomu nechtělo do sběrné nádoby. Vzhledem k výšce popelnice a velikosti mého břicha (byla jsem myslím v 7 měsíci) bylo bez šance ohnout se až na dno a klíče podat. Postávala jsem nad popelnicí a smutně do ní koukala jako nějaký bufetař. Z hlavy se mi kouřilo, jak jsem vymýšlela, kterak dostat klíče zpět do kabelky. Nejprve jsem odlomila z jakéhosi keříku prut a zkoušela klíče nabrat na něj, byl ale moc měkký a nešlo to. Kolem přešlo pár lidí a dívali se na mě trochu divně, ale to ještě nebylo nic proti tomu, co mělo přijít. Pak mě totiž napadla ta kolosální blbost, že teda musím do popelnice vlézt. Vylezla jsem tedy na přiléhající zídku a za přidržování se plotu se opatrně spustila do popelnice. Dříve zmiňovaný nálepek se dna tam teda pěkně puchnil. Chtěla jsem se nějak dostat ke klíčům, ale zjistila jsem ke své hrůze, že se pochopitelně v poměrně úzké popelnici neohnu! Nešlo ani moc čupnout. Nakonec se mi ale dřep zdařil, ovšem díky omezenému prostoru jsem vyčistila všechny boky popelnice svými šaty. No klíče jsem měla a až v tu chvíli mi došlo, že se taky budu muset z popelnice nějak dostat ven, že. Chytla jsem se plotu a zkoušela se přitáhnout, nohy mi klouzaly po straně popelnice a ven to prostě nešlo. Zapíchnutá po hrudník v popelnici jsem pozorovala směřujícího se Lukáše (smál se pochopitelně mě, šunka) a přemýšlela jak z toho ven. Ještě že ulice byla tou dobou poměrně prázdná, za celou dobu kolem prošli asi dva lidi, ale fakt mně to teda stačilo. Nakonec jsem zmobilizovala všechny síly a vytáhla se o ten plotek, ale sama jsem se divila, kde se ve mně ta síla vzala. Smrdíc jako kdyby mě zrovna vytáhli z popelnice☺ a prchajíc z místa činu jsem si říkala, že jsem asi fakt nepoučitelná, protože něco podobného už se mi jednou stalo. Tehdy letěly do popelnice peníze, ale byla to ta malá plechová a když jsem se do ní předklonila, podařilo se mi je celkem snadno vytáhnout, akorát že spadly do tácku se zbytkem hranolek s kečupem (teda byl to hnus to z toho vytahovat) a taky se to odehrávalo na České, takže trochu moc diváků. No tak jsem už teď zvědavá, co vyhodím příště☺

Co jsme všechno dělali

- Navštívili jsme den otevřených dveří u hasičů
- Strávili jsme dva dny na bambiriádě
- Byli jsme se kouknout na jízdu parní lokomotivy, z čehož má Lukáš trauma dodnes☺
- Byli jsme si prohlédnout brněnské studio české televize
- Na Špilberku jsme se zúčastnili historických dnů
- Tábořili jsme v Keltském lomu

Drdloviňý

čtení pro vás. Vychází nepravidelně, když je čas a je co psát. Toto číslo vyšlo opožděně v září 2005 v nákladu 5 výtisků.

Redakce se těší na vaše připomínky, podněty a náměty. Můžete též dodat své reportáže. Nábor inzerce (zcela zdarma!) u šéfredaktorky na tel: 608 620 953

Šéfredaktorka: Martina Drdlová, Technická podpora Stanislav Drdla, Hlavní inspirace: Lukáš Drdla